

בתחיתיה דכרבר ענול נראה דלא שייך לומר נוד
אסיק מחיצתא וא"כ אין מטלטלין בו למעלה רק ר'
אמות אם הוא יותר מכ"ס ואם כפאה על פיה רק
לתקנה או לזיפתה אין מטלטלין אפילו תחתיה אלא
בר' אמות אם היא יותר מכ"ס לפי שנתבאר מחיצותיה
עתה לצורך דירה ושירותין י' א' דכל זמן כפייתה אינה
עומדת לא לדירת מעלה ולא לדירת מטה והוי כעמוד
בעלמא ורש"י סס ומפינה שיש בה בתים רבים וישראלים
הרבה וכל אחד דר בבית מיוחד צריכים עירוב ויתבאר
בסי' שפ"ב :

יג איתא בנמ' וסנת ק"א : ספינות קשורות זו בזו
מערכין ומטלטלין מזו לזו אם הם של שני בני
אדם נפסקו נאמרו לפי שבטל העירוב חזרו ונקשרו
בין שונגין ובין מזירין בין אנוסין ובין מוטעין חזרו
להתירן הראשון והכל מודים דלא שייך לומר כזה
הואיל והותרה הותרה כיון שהמים מפסיק ביניהם
ונראה דווקא שנפסקו בשבת דאז כשחזרו ונקשרו חזרו
להתירן הראשון דבכניסת השבת חל העירוב אבל
נפסקו בחור ונקשרו בשבת אסור למלטל מזו לזו
שהרי לא חל העירוב בכניסת השבת ואפילו הניחו
עירוב על הרבה שבתות מ"מ כיון דבכניסת השבת
לא חל העירוב א"א לו לחול בשבת :

יד ככל דבר עושין מחיצה ואפילו בבלים ואפילו
באובלים ומו"ק ואפילו המחיצה מחוברת על הרבה
כלים כמו להניח אובלים זה על גבי זה וכיוצא בזה
ובלבד שלא תהיה מחיצה הניטלת ברוח כמו מסדינים
דקום ובנמ' ושירותין פ"ו : מצונו שעשו מחיצה בסדינים
צ"ל או שהיו עבים שהרוח אינו מנרנרן או שקשרו
ביחידות כמו שיתבאר לקמן בסי' תר"ל נבי דפנות
סוכה ובשם מבואר דבתחלה אין נכון לעשות כן
שלא יתנתקו הקשרים ולא ארעתייה ע"ש ויכול לעשות כן
מחיצה של תכן ושל קש ושל עשבים והכחמה היכל
לאכול ולא חיישין שתתמעט נובה המחיצה מן י'
טפחים שהרי אינה ביכולת לאכול כל כך אכר הוא
לא יתן לתוך קופה להאכילה דאולי יתן הרבה עד
שתתמעט הנובה מ"מ וכן מבואר ממשנה וגמ' שירוכין
פ"ט. פ"ט :

מז ויש להמתקן אם מועיל בימי החורף מחיצה ש'
שלג וכפור וקרח ונראה לבאורה דלא מהני
מדאמרין ככ"ב ו' : ראינו ממעמין כחלון לענין
פותח טפח הנביא את המימאה משום דכיון דנמוקים

מאילוחם לא ממעטים את הפותח טפח ע"ש וב"ש
דאין שם מחיצה על זה וכמים בעלמא הם אך אין
ראיה מזה דבמחיצות פותח טפח צריך ביטול עולמית
כמ"ש הרמב"ם ברפפ"ו מפומאית מת דבעינן דבר
שאין דרכו לפנותו אבל מחיצות הא דיו לשעתו כמו
המחיצות שבשיירא ולשעתו היו השלג דבר של קיימא
בחורף ואע"פ שבמקצת ר' כתבנו דלדעת הרמב"ם לא
מהני מחיצה לשעה והו' לשעה או ליום אבל לכמה
ימים ודאי מועיל והשלג בימות החורף הוא להרבה
ימים וגם אין להביא ראיה מכ"ב שם שאומר שם
דמחיצה של רבב כלומר מדבר שמנונית אינו מועיל
ע"ש והו' מפני שבחום השמש יסמו מיד ולא כן השלג
בחורף וקצת ראיה יש להביא דהו' מחיצה מטה
שכתב המדרכי כפ' בימי הדם כשם נאמן דמכסין
בשלג דכתיב כי לשלג יאמר הו' ארץ הרי דרמי
שלג לארץ ועם כי רבינו הב"י דחי לה כיו"ד סי'
כ"ח במפרו הנדול והו' ממעט דבכיוסו בעינן עפר
ע"ש מ"מ וזר לדבר יש דשלג הו' דומיא דארץ ואע"פ
דלענין מקוה הו' שלג כמים כמבואר בפ"ו דמקוואות
והו' בשמטילו לתוך המים ונימם ע"ש וגם בנדה ו"ז. ו'
אמרין דשלג אינו משקה עד שיחשב עליו למשקין
ע"ש וכל זמן שלא חישב הרי הוא ככל הדברים ולמה
לא יהיה ראוי למחיצה ולדינא צ"ע :

מז איתא ככ"ב ו' : דאין עושין מחיצה ברכב ובמלח
עושין מחיצה והו' במלח מדומית והיינו שמושכין
מן הים שהוא קשה אבל מלח אסתרקנית שהוא מלח
דך אין עושין ממנו מחיצה וזאת תחת הקורה במבוי
שהקורה מעמידו שלא יתפור ע"ש ואין מזה ראיה
לשלג שאינה מחיצה דהא ודאי ה"ל דך יותר מהמלח
דטעמא דמלח לא מפני רכותו אלא משום שהוא
חתיכות קטנות ומתפור כמ"ש רש"י שם אבל השלג
בימות החורף שוכב יפה ורא יתפור ותמיהני עד
הרמב"ם בפס"ז ועל המור וש"ע שלא הביאו לא דין
דכב ולא דין מלח וצ"ע :

יז כבר נתבאר בסי' ש"ס שעושין מחיצה של שתי

בלא ערב כמו מחיצה של קנים בריחוק כל אחד

מחבירו פחות מנ' טפחים דכלבוד דמי וכן של ערב

בלא שתי כמו כחבלין שלשה להמשיכן ברחבן

הראשונה בפחות מנ' סמוך לקרקע והשנייה בפחות מנ'

סמוך להראשונה והשלישית בפחות מנ' סמוך להשנייה

והחבלים עצמן צריכין להיות יותר על טפח כעוביין

בד'